

ה א מיי פ"ד מהל'
לשות הלא' סמג
עשין מה טו"ע אה"ע ס'
מכ טע"א א':
ו ב מיי פ"ד מהל'
מחוסרי כפרה ה"יב':
ג ד מיי פ"ה מהל' אסורי
ביאה הלכה א טו"ע י"ד
ס' קבג טע"א א':
ז ד מיי פ"ה מהל' מעשר
עני ה"ה פ"ד מהל'
שמיטה ויובל ה"יב'
[טו"ע י"ד ס' של סוף ע"פ
קטן]:

מוסף רש"י

דמועתה אין שלא
מדינתה לא. והלכה
והיתה ללא אחר (דברים
ה) מדעתה משמע (בחמת
ט): דבעינן דעת המקנה
(לקטו טו). מביטת
בנש. משמעו מרבי
מיטה לרבי חיים (החלים
ט). מ. שדרבו של
איש לחור על אשה.
אזכר פניו נקבט וממור
עד שנושא (ל"א).
דדרבא דמביבלא יתירא.
ממת רוב אכילה וזמיה
וטעית משוי יתר מזלי
וכל הדרכים האנוסים
כלן מנולס לדי זביה.
(גור טו). אתרוג שוה
לאילן בג' דריבם. לין
אחר חנטה לעיני כרתי
ורבעי ופשיעת (ר"ה
יד): לעלה שנוהג בו
כאילן, וכן רבעי נוהג
בו, ולשעיה דליתין ביה
לענין פשיעת בתר חנטה
(סוכה לו). וליריד בדרך
אחור. ששעיה לעיניו
עשור, שאם חנטה בעיה
ולקטתה בשלישית, ממעשר
כת שנה שלישית כרק.
לפי שאף הוא דרכו
ליגדל על כל מיס
(ר"ה יד). שאם חנט
בשנה שניה, ששעיהוה
ומעשר ראשון ומעשר שני,
ולקטו בשלישית לשמיטה,
ששעיהוה מעשר ראשון
ומעשר שני, ומעשר דין
מעשר שלישית, ואילו שאר
אילנות חנטו פירותיהן
בשניה ונקטו בשלישית,
ממעשרין דין שניה,
ולענין מעשר השני אמרו
ליק, דמעשר פירות האילן
ויקטו דרבנן ומעשר גורן
ויקט דאורייתא, ויגורין
ויקט לפינן דר"ה (גי):
שמתעשר אחר השנה
שהביאו שלש מקרא, ו
ואסמכו רבנן מעשר
דכריהם אגורין ויקט, מה
גורן ויקט מיוחדים שגולים
כל כוב מיס, דהיינו מי
גשמים, וממעשרין לשנה
שעברה, אף כל הגזילין על
כוב מיס כגון פירות האילן,
ממעשרין לשנה שעברה,
ואילו יקטו שגזילין על
כל מיס שמתעשרים לשנה
האלה, ואתרוג נמי גדל על
כל מיס כרק (סוכה ט).

תוס' ר"י הזקן

דאורייתא. דכתיב לשון
קנין בכסף. והוא דתנן
בשבועה וכו'. בובין פוק
[ב מ"ב] היא שבועה.

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

ואי נמי שדות בכסף יקנו. והא דלא מיימי קנין שנכתב בתורה
מכסף מתקמו (ויקרא כה) משום דבעי לאתוי קנין דשדה
וקשה א"כ ה"ל לאתוי השדה אשר קנה אברהם וי"ל דמהיהא ליכא
למידק דליכא למימר השדה אשר קנה אברהם בחוקה או בשטר"א
אם הוה. זמאלל וזמשתה בחזיון זמשא זקפילה ומראה והרהור
שמה מממת אחד מהן ראה ואנוס
הוא וטהור דלחמנא אמר (ויקרא טו)
מזשרו מאיליו ולא מחמת אונס
ואהאש זבאונס נמי מטמאה כדלמנר
זפי' זנות כומיס (מה דף לו): כשהוא
אומר כי יזוב זוב דמה הרי אונס
אמור: ופרכינן מ"ט הני שלש.
משום דרכיס קלמרת: ליטני דרכיס
וויטני שלשה. כי אורחא דגמרת:
וסיני פרסי משום חדא. זממיה שניה
לשון כסף ושטר משום זיאה היה לו
לינך אחרי הרוב: הא מני דתני
לשון דרך זקדושי אשה ר"ש היא
דלמנר אורחא דלרעה שייך זבו:
אזידי. אחת מללעומיו: זג' דרכיס.

ערלה ורבעי נוהג זו כאלין ולעינין
שזיעית הולכין זפירותיו אחר חנטה
כאלין ולא אחר לקיטתו כירק: וליק
זידד אחד. שזעית לקיטתו עשורו
שלין הולכין זו לענין מעשרות אחר
חנטה כשאר אילנות אלל אחר שנה
שלקט זו כירק כדמפרש טעמיה
לקמן. המעשרות משטנות כסדר
השנים שנה ראשונה של שמיטה
מעשר ראשון ושני וכן זשניה אלל
שלישית מעשר ראשון ומעשר
עני ולא חנט זשניה ונקלט
זשלישית כשאר אילנות אחר חנטה
וזכאתרוג אחר לקיטת כירק:
המש

בלשון נקבה התם דלגבי איש קאי דדרכו של איש ליברק ואין דרכה של
אשה ליברק דהא זאשה נמי) באונס מיטמאה תני לשון זכר מ"ט תני שלש
משום דרכיס ניתני דברים וניתני שלשה משום דקבעי למיתני ביאה וביאה
איקרי דרך דכתיב ודרך גבר בעלמה כן דרך אשה מנאפת הא תינח
ביאה כסף ושטר מאי איכא למימר משום ביאה ותני תרתי אמו חדא הנך
נמי צורך ביאה נינהו ואב"א הא מני ר"ש היא דתניא ר"ש אומר מפני
מה אמרה תורה כי יקח איש אשה ולא כתב כי יתלקח אשה לאיש
מפני שדרכו של איש לחזור על אשה ואין דרכה של אשה לחזור על
איש משל לאדם שאברה לו אבידה מי חוזר על מי בעל אבידה מחוזר
על אבידתו והא דתנן ב' דרכיס בודקין את הזב ליתני דברים התם
הא קמ"ל דדרכא דמיכלא יתירא לאתווי לדי זביה ודרכא דמישתיא יתירא
לאתווי לדי זביה והא דתנן ב' אתרוג שוה לאילן בג' דרכיס ליתני דברים
משום דבעינן מתני סיפא וליק בדרך אחד סיפא נמי ניתני דבר
התם

דלא דמי דהכא בתורה גופיה קאי דקרי הכתוב זלשון דרך ולא קאי זולומדיה וכתוב זלאו אליך (דברים כה) אלנשי מלחמה קאי והם האנשים
שדרכם לעשות המלחמה: [מפני מה אמרה תורה כי יקח וכו'. פי' דמשמע זע"כ ולא כמיז כי מלקח דמשמע מדעתה] מ"י:

אתרוג שוה לאילן בג' דרכים. פי' זקונטרס לערלה ולרבעי ולשזיעית ולעינין שזיעית הולכין זפירותיו אחר חנטה כאלין ולא כתר
לקיטתו כירק וא"ת השתא משמע דרבעי נוהג זכאתרוג א"כ קשה מהכא למ"ד תני כרס רבעי זריש זיכז מזכרין (זכרות דף לה).
דמשמע דאין רבעי נוהג זשאר אילנות וי"ל דה"ק כרס רבעי כל היכא דמני למתני והיכא דל"מ למתני לא (ט) פליגי עליה דלא פליגי התם

לומר שלא יצבור שום תנא נטע רבעי דשמה זר מהיהא דאתרוג איכא פלוגתא דמנאי זדידיא זשום מקום ולא זחלקו אלל לסמוס
המשניות דסוף מס' מעשר שני וזשאר דוכתין אי כמאן דקצר (זכרות דף לה). נטע רבעי אי כמאן דסבר (שס) כרס רבעי לידע כמאן הלכתא
ו"מ דאפי' מאן דתני כרס רבעי מודה זשאר אילנות דמדדזבנן נוהג והכא מדדזבנן קאמר ויש לנו נפקותא זדצר דאי פליגי דמאן דתני
כרס רבעי דוקא אלל זנטע אין רבעי כלל אפילו מדדזבנן ואמרו (שזת דף קלנ). כל המיכל זכרין הלכה כמותו בחולה לארץ וא"כ עכשיו
זכור"ל אין דין רבעי נוהג זכאילנות ואי מדדזבנן כ"ע מודו דנוהג זשאר אילנות ה"ה בחז"ל דרבעי נוהג מדדזבנן ומה שפי' זקונטרס לשזיעית
זאלינן זכר חנטה כאלין ולא זכר לקיטתו כירק משמע מתוך פירושו זזירק זאלינן זכר לקיטתו לענין שזיעית ולא דק זדמס' שזיעית (פ"ט מ"א)
דקמני כל הספחים מותרין חוץ מספחיו כרוב והקשה רבינו נסים דזפרק מקום שנהגו (פסחים דף טז:). תני איפכא ומירין זכהיהא דמס' שזיעית
חוץ מספחיו כרוב שהם אסורין לסחורה כדין שזיעית או אחר הציבור לאכילה דמפרשינן זירושלמי) דכל ירק אתה יכול לעמוד עליו זין חדש
זין זין אלל ספחיו כרוב שדרכו) לגדל אמהות אמהות ויש עליו שהם גדלים זשזיעית ושמה יקח מן העלין שהן אסורין ויאמרו מן
האמהות לקחתי וההוא דמקום שנהגו (שס) דקמני כל הספחים אסורים מיירי זספחים שגדלו זשזיעית ואליצא דרבי עקיבא) דלריש וכי

מאחר

דמתני אבל כי יקח משמע אפי' בע"כ כעין האיך קונה. רש"י.

מסורת הש"ס

א) כתובות פנ: [וש"נ]
יבמות לג, ג) וי"ל רש"י
זיבמות ט: ד"ה קדושין
דעלמא הלכה ויהיה לאש
אחר מדעתה משמע וע"פ
רש"י לקמן ממ. ד"ה
קדושין לדמעשה זבעינן
דעת המקנה: א) ז'ל
דמנן: ד) וינן פ"ז מ"ז
מ"ז סה: ג) זכמ"י:
אשה זבאונס נמי מיטמאה,
וכז"ל (יעב"ז, א) ס"א
מקט, ז) מדה לא: ח) מ"ז
סה: זכין פ"ז מ"ז, ט) ר"ה
ד: סוכה לג: זכריס פ"ז
מ"י, י) זכמ"י: דבעי,
דכפ"י: דעבא: ט) זלמן
ד: ז'ל, ט) (לפיטו שס
זמשה הם שני זנות
זכריס) ט) זכדפ"י:
זלמן ז'ל, ו) ז'ל
ד"ה כל, ט) זשזיעית פ"ט
ה"א, ט) זכדפ"י:
זכדפ"י ט) זכפסחיס ט,]

תורה אור השלם

- 1. שדות בכסף יקנו וכתוב בספר יחזקאל והעד עדים בארץ בנגמין ובסיביו דרש"לם ובערי יהודה ובערי יהודה ובערי השפלה ובערי הגלבוי אשית את שבותן גאם יי: ירימיה לב מד
 - 2. והזקוקה אתה את החקים זאת התורת והזדקת לקח את הדרך לזכו בה זאת המעשה אשר לעשות:
 - 3. ימן יי את איבך הקמים עליך נגפים לפיך בדרך אחד זכאם אלך ובשבעה דרכים יניסו לפניך:
 - 4. תורת יי תטימה משיבת נפש עדות יי זאמינה מחיבתת פתי: תהלים ט ח
 - 5. דרך הזשור בשמים דרך נחש עלי צור דרך זגינה בלב ים ודרך גבר בעלמה: כן דרך אשה מנאפת אכלה וזקתה פיה זאמרה לא פעלתה און: משילי ל ט - כ
 - 6. פי יקח איש אשה וזאם אלך והשואה:
- דברים כב יג

מוסף תוספות

- א. וכסף השדה לא בא אלא לפרוע. ריטב"א.
- ב. פי' כגון קדשי קדשים שמתורמים לכהנים שבזכר כהונה ואסור לזולתן וזכר אף אישה זו כיון שנתקדשה הותרה לבעלה ונאסרת לאחרים. המ"ה מובא זמס' הל"ט, ג. כמו וקדשם היום ומחר דמתרגמינן ותומנינון. מ"ס הל"ט, ד. דלא הוי מפרשינן ליה שיהא אסור בהקדש לכל להיות לי. שס. (ועי' מור"ס סימן קמח).
- ה. אע"ג דבע"כ מיבס לה. מ"ס הל"ט, ו. והא דתני האשה נקנית דמשמע נמי בע"כ י"ל דקונה משמע ודאי בע"כ אבל נקנית משמע בין מדעתה בין בע"כ ותפשת מרעט זכפשת. רש"י. ועי' ריטב"א, א. דתלקח משמע שתומין עצמה ותתרה בכך דומיא דניקנית.